

Gárdos Ferencné Óvodás Csoporttal A Benczúr-Kertben

1952-ben készült a kép a Benczúr-kertben. Ez az akkori óvodás csoportunk, akikkel a Benczúr-kertben voltunk. A Benczúr-kertbe szerettük kivinni a gyerekeket levegőzni és egy kicsit sétálni. Ott is játszottunk, és jól szórakoztunk. Álló sor: Fazekas Szilvi, Fekete Márta, Elfert Gábor, aztán én, a lányom, Bakonyi Marika és Wesselényi Gábor. A második sor: Rusznák Erika, Fried Ági, Lőrinc András, Varga Józsi, Kertész Panni, Mandl Péter, Gárdos Jutka -- ő nem volt rokon, véletlenül Gárdos --, Daróczi Anti és Pénzes Gabi. A földön ülnek törökülésben: Endler Tomi, Krausz Ági, Varsányi Juli, Hermányi Panni, Lehoczki Györgyi és Kasznár Noémi. Az óvodát anyukám nyitotta még Kőbányán, az 1930-as évek elején. Házról házra ment az ismerősökhöz, hogy nyitok egy óvodát reggel kilenctől délután egyig. Minden gyerek elhozza a tízórait kis uzsonnatáskában, kimegyünk a Rottenbiller-kertbe játszani, tanítom őket egy kicsit németül. Így megteremtette a mindennapit. Amikor 1934-ben beköltöztünk a Damjanich utcába, itt is folytatta az óvodát. Nem volt itt más bútor akkor, mint óvodabútor, azokat egy asztalznál csináltattuk. Négy darab négyszögletes kisasztalt és hozzá kis fehér székeket, és azon a falon, ahol most a tévé van, ott volt a játékpól. Hinta is volt az óvodában. Az ajtón ott van még mindig a hintának a kampója. A gimnázium után nagyon szerettem volna tovább tanulni. Az anyagi körülményeim nem engedték meg. Itt meg működött ragyogóan az óvoda, én meg ezt nagyon szerettem csinálni. A háború után, 1945. február huszonekettedikén megpróbáltuk megnyitni az óvodát. Egy óvodai asztal és négy szék maradt meg lent a pincében. A többit eltűzelte a tisztelt lakosság. Lassan kezdtek szállingózni a gyerekek. A nagynéném vezette a háztartást, anyuka meg én működtettük az óvodát. Újra kiváltottuk az engedélyt, az előjáróság oktatási osztálya humánusan viselkedett. Persze mondták, hogy majd ha konszolidálódik a helyzet, akkor újra adót kell fizetni. Mindent kitaláltunk, amit csak lehetett. Akkor lehetett bérelni asztali kvarclámpát. És mert csak délelőtt volt óvoda, anyuka kitalálta a következőt: csináltunk egy nagy lepedőből egy ilyen függönyt, két szék oda lett téve a kályha mellé, egy asztalra a kvarclámpa. Ezzel kvarcoztuk háromszor egy héten a gyerekeket, akik

levetköztek félmeztelenre. Akinek a szülei kérték, annak csináltuk, általában mindenki kérte, és külön fizetett érte. Ez volt Tante Orován német óvodája. Akkor volt itt egy rakás gyerek, főként zsidók. 1952-ben megvonták az óvodaengedélyt. Hiába volt faliújság, minden, járt itt a szakfelügyelő, adófizető állampolgárok voltunk az előljáráson. Az összes magánóvodát bezárták [Tulajdonképpen már 1948-ban (XXXIII. tc.) rendelkeztek a 'kisdédóvódák' (valamint iskolák és tanulóotthonok) államosításáról, de akkor még lehetett mentességet kapni. Lásd: iskolák államosítása Magyarországon. -- A szerk.]